

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XIX.

НЕДЕЉА 28. ОКТОВРА 1901.

Број 40.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 динара
на популарно	3 ,
За стране земље на годину	9 ,

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАТЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

ОПШТИНСКО УРЕЂЕЊЕ

и

АДМИНИСТРАЦИЈА

ГРАДА ГЛАЗГОА

(По Сер Цемсу Белу председнику општине Глајговске и г.
Цемсу Патону председнику Уједињених Музејских Удружења
Уједињене Краљевине — Велике Британије и Ирске)

Година 1896

(2)

I

СТАРИ ГЛАЗГО

Обим и становништво града Глајгоза. — Његово скромно по-
рецило у прошлости, помагачи његовог савременог развитка и
основи његове савремене величине, варошке и
општинске

Град Глајгоз, у који улазе и пред-
грађа Партик, Бован и Кининг-Парк има
од прилике пет миља у дужину (од севе-
ра на југ) и скоро толико исто у ширину
(од истока на запад). Општински рејон ње-
гов обухвата неких 11.861 јутро земље,
коју сече река Клајд на две половине, и
залива у дужини од неких пет и по миља.
При уласку у варош, корито реке је ве-
ома неправилно, — па је природно непра-
вилна и гранична линија тога краја вароши,
— али је даљи ток њен кроз варош и прав
и правilan.

У оквиру општинскога рејона, — од-
ређеног законом за град Глајгоз од 1891
— а по попису извршеном у истој години, —
варош Глајгоз бројала је 656,185 душа.
Али како је, и ван тако утврђеног општин-
скога рејона, улазило тада у варошку це-
лину још чека три предграђа — са ста-
новништвом од 111,581 душа, — то је
географски Глајгоз, за разлику од општин-
скога, бројао на дан 1. Априла 1891 до-
брих 767,766 душа. Ну ни то није све. Јер
се одмах и иза овога Глајгозаiju разна
села, па и варошице, које живе од главне
вароши, и од ње се не могу да двоје. Ова
околност чини, односно, пење праву цифру
глајговског становништва са неодвојеном
му окoliniom на број од 820,000 душа.
Најзад, како је, од 1891 године на овамо
Глајгоз још бројно порастао — досељава-
њем као и множењем — то се слободно
може рећи да он данас (1896) у географ-
ску му обиму броји 900 000 душа. Да! и
еволуки се град и оволики се број душа
данас налази на месту, за које се из до-
ба Римљана не зна да ли је на њему би-
ло и најмање сеоце. Чак је питање да ли
се може веровати оним калуђерским бас-
нама из шестог века, који се вију око
светитељског имена Светога Кентигерна, тога

бити - имајућег оца и оснивача нашега Глајгоза, и његовога владиката. Јер, тек пет стотина година доцније (1116) ако се јавља Глајгоз у историским записницима наше Шкотске, па и то у врло скромноме виду једне потврђене епископске столице, — по сили повеље „Давида I, кнеза од Кумбрије.“, Цела је истина, да је наш Глајгоз у петнаестоме веку већ довољно чувен да га се сећа и римски Папа Никола V, који му за владе Јакова II — а имено у години 1450-51 — даје повељу на оснивање Универзитета, тога новог и моћног чиниоца у даљем, нарочито просветном, развитку вароши. Али све је то још било мало. Код све проповеди слова божијег, па и код све светости универзитетске науке, наш је Глајгоз само таворио и животарио. Он је још једнако био крајњи угао западне цивилизације, иза којега се бескрајно простирао и тајанствени и девичasti океан! Далеко од великих центара светске трговине, какви у средњем веку беху Венедиг, Бенова и Антверпи — Глајгоз је још у петнаестом веку био једна сирота паланка, у још сиротнијој околини, и слабо насељеној земљи. Он се, до душе, и тада налазио на обалама овог истог Клајда; али тада је њему та река долазила из дивље постојбине необузданых горштака Хајлендских, а падала у једно бездано и неиспитано море. Тек, управо, са шеснаестим веком ми и имамо неке податке и записке о његовом стању и становништву; па, како су ове последње цифре и веома поучне и занимљиве, то ћемо их ми у кратку им изводу изнети. Дакле, према сачуваним белешкама, и приближним оценама, из шеснаестог века — Глајгоз је имао:

- 1) У години 1560 свега 4500 душа;
- 2) Доцније, а то, у години 1610 (да-
ке пред персоналну унију са Енглеском)
7,644 душе;
- 3) После Уједињења двеју Краљевина
1708. г. 12,766 душе;
- 4) Пред Грађански рат 1740. г. 17,034
душе;
- 5) Пред Амерички рат 1763. г. 28,300
душе;
- 6) После рата с Америком 1780. г.
42,832 душе;
- 7) Према статистици од 1791. г. 66,578
душе.

Као што се из ових цифара даје ви-
дети, нагло растење Глајгоза почиње са
годином 1740; јер се тадаји број његово-
вог становништва (неких 17,000 душа) за
65 година удесетостручава, док у поло-

вини овога (деветнаестога) века достиже
цифру од 329,000 душа. —

Од куда сад нашем Глајгозу ово-
лики и овако брзи раст? раст у про-
стору, у становништву, у материјалном до-
бру и напретку, нарочито у трговини и
индустрији? Ми смо на ово питање у кратко
одговорили на првим листовима ове књиге;
али овде можемо додати: да, после про-
наласка Америке, ћенијем Христифором Ко-
лумбом, али нарочито, да после државнога
уједињења двеју Краљевина — које је ује-
дињење и шкотској, а не само енглеској,
трговини отворило англо-америчке колоније
— као најзад и поред заслуга појединих
великана на пољу науке и практике, а који,
као изналаз парне машине Чемс Ват, као
хемичар и отац техничке хемије, Јосиф
Блак, и као творац подморског телеграфа,
Келвин, припадају целокупном човечанству
— велим поред и после свију тих великих
услова и чинилаца — наш Глајгоз има да
благодари за своју данашњу срећу и вели-
чину, али не никаквој револуцији, него про-
стој као и поступној еволуцији својих оп-
штинских установа. То је процес који се
губи у даљини од неких осам векова —
у магли и мешавини црквене са грађан-
ском и државном влашћу, са спахијским и
краљевским регулама, са средњевековним
еснафским трговачко-занатлијским повласти-
цама или који ипак сачињава за нас једну
и историјску целину и поносну традицију
општинску.

II НОВИ ГЛАЗГО

У непосредној близини баш онога ме-
ста у пристаништу нашега Глајгоза, одакле
се данас спуштају у море толике дике
бродарске технике — толике лађе парне
што Атлантиком плове — на том истом
месту некада су дубљени из растова дебла
само слаби чунови. И ти бедни чунови, то
су били: све бродовље наших предака! Да-
нашњи наш Глајгоз — уверени смо да не-
ћемо погрешити ако кажемо — одскочио
је у разлици од онога маленога и нејакога
Глајгоза у седамнаестоме веку, колико је
савремени пароброд морски одскочио од
некадањега и беднога чуна старинскога на
водама Клајда. Узет као једна органична
целина, нови Глајгоз је, као и сви модерни
градови света, подвиг великог и смелог
техничарства, и даје нам слику уметнички
склоњене, колико год и дубоко смишљене

и вешто израђене, машине — једном речју — живе слике која нема ничега заједничкога са гомилом сиротних кућерака на истоме месту у седамнаестом веку. Претци наши из тога доба још нису имали ни калдрми-сане улице, ни олуке уличне, ни канале за одвођење нечистоће, ни општинске фењере. Тада је свако морао сам да се брине за светлост и у кући и пред кућом, као што је морао сам да чисти и у кући и пред кућом. Било је доиста и тада воде до воље — нарочито у онда још бистром и чистом *Молендинару*, (оближњој речици), — али се та вода: или вадила у ковама из кућних бунара, или севукла у судовима са јавних чесама, или се доносила у бурдима са Молендинаром. Ни налик што на данашњи водовод наш није имао *стари Глазго*, као што још није ни сањао о нашем данашњем гасном и електричном осветлењу, и кућа и улица, о телеграфу и телефону, и надземном и подземном, о трамвајима, железницама, купатилима, санитетским установама, музејима и галеријама лепих вештина, о јавним парковима, ботаничким баштама, и маси других згода и угодаба народног живота — а све које долазе данас и у правну надлежност и у дужносни делокруг општине. Примитиван по своме бићу, стари Глазго био је примитиван и по општинску му уређењу, па су само природно били примитивни и задатци и вршење општинске му власти. Наравно, да је ширење вароши и множење становништва доносило собом и потребу веће и јаче власти општичке. Увек је била и увек ће бити и лакша и простија ствар управљати општином, на пример, од дванаест хиљада душа него ли градом од седам стотина хиљада душа. Али сам по себи *пораштај* вароши не мора да значи главни додатак дужностима и одговорностима каквог модерног Одбора Општинског. У нашим данима, *одборник* је много вишег слуга, него што је газда, народни; и, без и саме помисли на какав *комунизам*, он врши данас толике послове и брине толике бриге некадањег грађанина, о каквима овај у своје време ни знао није. Она чудесна машина, што се зове *модерна варош* — са свим својим деликатним механизмом, и без бројем скривених опасности, — та машина треба да ради и глатко и постојано. И здравље и чистота, и храна и угодност и уживање — чак и сама *занимања* масе — долазе данас у ред општинских задаћа; и општинско преставништво мора на све да поминшиља, и све што је човечија памет стекла, или новога изумела, у службу општега добра да стави. Нити је баш тако лако томе новоме газди, томе свету угодити. У истини тај „свет“ уме и да тражи много; јер тражи од својих *неплаћених* слугу, од својих одборника, све вишег рада и ревности и чуварности; а са срећом, на којој му се може завидети, добија све те драгоцене услуге од својих родољубивих избраника!

* * *

Упоредо са све већом влашћу, гомиле су се, од времена општинске реформе, и дужности одборника града Глазгоа. Делокруг се њихов само природно широја са ширењем вароши, која је, од 1800 па до 1878, неких шест пута пробијала свој градски рејон, и плавила, док није најзад и прогутала, сва околнна места и општине. Излишно је причати читаоцу, колико је ту било и муке и борбе између околних оп-

штина, које су своју маленкост суревњиво браниле од велико-варошке навале, и онога централнога Глазгоа који се и гушио и давио у својој пренасељености, и у тескоби градска му положаја. Главно је да упamtимо, да је централни и парламентарни Глазго најзад успео да раскине све *рејонске ланце*, са којима га је његова сеоска околина опасивала, и да данас нема ни једне озбиљне бране: његовоме слободноме расту у ширину. Као последњи исход те и такве борбе, ми имамо *Закон о граду Глазгоу* од 1891, којим су регулисани сви односи градски, па којим је, као што смо већ раније поменули, и *рејон* помакнут, тако, да простор варошки, који је донде покривао само 6111 јутара земље покрива свих 11,861, или скоро двогубу ширину.

Истим законом од 1891 год. повећан је број варошких *квартова*, односно општинско-бирачких места, са шеснаест на двадесет и пет, као што је опет и број одборника — по три од квarta — скочио од четрдесет и осам на седамдесет и пет, са *шебом еснафа и главним стараоцем сиротиње*, на свих седамдесет и седам.....

А сад да проговоримо коју о врховноме господару града Глазгоа, у његове општине, о *бирачкоме* телу ове вароши.

Дакле, од кад је закон о општинској реформи од год. 1833 широм отворио *масе* народној капије изборне, од онда је и начин бирања општинског часништва у Шкотској предмет *парламентског* законодавства. Измена је и допуна законских ту било пуно, од тога доба, нарочито од године 1868. Али је, поред општега напретка масе на пољу изборном и бирачком, са годином 1881-вом, а заслугом Глазговца и парламентског представника града Глазгоа, Сер Чарлса Камерона, унета у *изборни закон општински* и једна интересна новина. Та је новина имено: признање права *неудатим женама*, да, уз посед известних квалификација, учествују у општинским изборима. Тако, дакле, оквалификоване женске имају права да кандидују чланове за општински Одбор, да гласају за одборнике, и у опште врше сва права мушких бирача, изузев право сопствене кандидације и уласка у тело одборско. Местна уредба за Шкотску од године 1894 то је право још више проширила; јер је, али не само створила могућност, за жене известних квалификација, да у својству бирача учествују у пословима парохијалних, среских и других местних већа, него се постарала да законски оквалификоване женске не изгубе то своје право *ни самом удајом*.

Главна погодба за сваки глас у општини је та: да гласач мора бити пореска глава и плаћати известан општински прирез. Овај се прирез разрезује према годишњем приходу имања које дотично лице има или држи. *Бирачки списак* је према томе и извор и постанак свега општинскога живота и рада, а *Регистар процена* основни документ целокупној згради. Из података који се налазе у томе документу добијају се потребне појединости за састављање бирачкога списка, па се на њему оснивају и саме финансије општинске. *Општински проценилац* је тај, који има да спреми сваке године потребне податке и за *регистар процена* и за *бирачки списак*; па, како су то акта од животне вредности по општину и грађанство, то нека нам је слободно у кратко описати: како се врши та важна и тешка дужност.

Дакле, у *Регистар процена* има да уђе, и то у табеларној форми да уђе: 1.) опис и положај дотичнога имања; 2.) име и адреса газде; 3.) име закупца; 4.) име лица које држи имање; 5.) име лица које стањује на имању; 6.) кирија на земљу, односно на плац; и 7.) годишња кирија или принос. Према закону за процену земљишта од године 1854, општински проценилац има да спреми, пре или до 15-ог Августа сваке године нов каталог, а до 15-ог августа исте године свако лице има да добије своју кошију процене, каква је у књиге за ведена. Ако ко није са истом задовољан, има права да се жали самоме *процениоцу*, који може ствар исправити до 8-ог Септембра, јер се тога дана регистар шаље општинском деловођи. Не нађе ли задовољења код процениоца, дотично лице има права да се жали општинском суду до 10-ог Септембра исте године — но стим — да проценилац зна за такву жалбу Суду на шест дана пре саслушања. Све парнице по овој ствари морају бити расправљене у општинском суду најдаље до 30-ог Септембра, исте године. А ко није задовољан ни са расправом општинскога суда има права још да се жали окружном првостепеном суду.

Право гласа у општини имају:

1) Сопственици имања у варошком рејону, које доноси годишњег прихода најмање десет фуната стерлинга (двеста и педесет динара) — лица — која су била у поседу тога имања најмање годину дана пре 31-ог јула дотичне године, и која су живела у варошком рејону, или у кругу седам статутских миља, најмање шест месеца пред 31 јули исте године.

2) Закупци имања, па било то кућа за становље, дућана, магаза, радионица, у варошком рејону, а чија је годишња кирија најмање десет фуната стерлинга — односно лица — која су држала дотично имање под закуп, најмање, дванаест календарских месеца пре 31-ог јула дотичне године — односно лица — која су држала у варошком рејону друга имања сем кућа за становље, на шест календарских месеца раније — односно лица — која су, као задругари и становници дотичних имања у варошком рејону, и за исто календарско време, плаћали као свој део, најмање, десет фуната стерлинга годишње кирије.

3) Становници кућа испод десет фуната годишње кирије, али који су живели у варошком рејону дванаест календарских месеца пре 31-ог јула дотичне године, и који су платили на дан 20 јуна исте године, или и пре, све сиротинске прирезе који су на њих ударени — односно лица — која нису никада била ослобођена таквих приреза (за сиротињу), као и лица која нису примила општинску милостињу у години која је претходила 31-ом јулу исте.

4) Лица која су становала у кућама варошкога рејона по сили своје службе, звања или занимања, али која су држала такве куће и годину дана пре 31-ог јула исте.

5) Лица која су на годину дана пре 31-ог јула држала под кирију — сама или у чијем друштву — станове у варошком рејону који би, станови, ако би се издали без намештаја и послуге, вукли од свакога кирија понаособ најмање десет фуната стерлинга годишње кирије. Где се станови узимају задужно, — више од два лица не могу се бележити као задругари једнога стана.

Да! и на овај начин — снагом т. ј. оваких „спискова“, „регистара“, „каталога“, „процена“, једном речју, бирачких „квалификација“. — *Нови Глазго* долази до масе од 123.000 правних гласача, односно, до оног господарског тела, које, преко својих и бесплатних часника, управља, општином бројно јачом но сва Шкотска у средњему веку, а приходима који надмашају све, односно, сваки буџет те краљевине, од кад се за њу у историји зна као за засебну државу.

(Настава се)

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

9. октобра 1901. год.

Председавао председник општине г. Милован Р. Маринковић. Присуствовали чланови суда: г. г. Владимир Лапковић и Драгутин Симић. Од одборника били г. г. Ђорђе Н. Соколовић, Благоје Милошевић, Љуба Тошић, Стојан Пајкић, Јанаћко М. Јанковић, С. М. Веселиновић, Дим. Миленковић, Тодор Мијаиловић, Милутин Степановић, Н. Спасић, Мих. Михаиловић, Милутин Ј. Божић, М. Штрбина, Ђ. Димитријевић, Б. Митић, Петар Новаковић, Си. Илић, В. М. Тодоровић, Васа Николић, Р. Драговић, М. Клидић, др. Јован Ђурић, др. Вој. М. Суботић, Коста др. Ризнић, др. Тадић и Јован Јакић.

Деловођ, Мих. М. Марјановић.

(Свршетак)

XXII

По прочитању акта Ђорђа Соколовића, општинског одборника, којим извештава суд, да је приликом венчања Њихових Величанства, и спреме за тај дан био одређен од одбора за припреме за тај дан, да набавља материјал за подизање триумфалне капије пред зградом Народног Позоришта, што је и учинио. Да је извештан део исте капије приликом довршења исте пао и повредио једну жену, чије име не зна.

Да га је иста жена означила за то за крива и суду оптужила. Да га је првостепени суд за вар. Београд као невину по том оптужењу ослободио или осудио на плаќање бранилаче на граде у 40 динара и судске таксе у 10 динара.

Па како је на ово плаќање осуђен вршећи општински посао, сматра да није право да он плати горње суме, већ, да би било право да општина исте исплати, — одбор је решио:

Да се из општинске касе ва терет буџетске партије на непредвиђене потребе и расходе изда г. Ђорђу Соколовићу, одборнику, педесет динара на исплату напред изложених осуда пошто је на исто плаќање осуђен без икакве кривице, а вршећи општински посао.

XXIII

По прочитању акта Управе водовода, АБр. 8794, којим предлаже, да се за случај пожара споје са новим водоводом индустриски заводи варошког рејона, — одбор је напавши, да је исти предлог непотпуни, решио:

Да се овај предлог Управе водовода врати Управи, да га у свему детаљише имајући у виду, поред осталога, опасност набушивања главне цеви на дотичним местима где се она налази великим притиском, и све последице, које услед тога споја могу наступити код водоводне мреже, а сем тога, ако при предлогу и даље остаје, да изложи начин и средства, којима би се вршила контрола, да се вода из тога споја не троши на друге потребе а на оскудицу воде за потребе београдског грађанства. И најзад, да се управник водовода изјасни о томе прима ли он на себе одговорност за рђаве последице које би и ако би услед овога споја наступиле.

XXIV

На предлог општинског суда, — одбор је решио:

Да се за суму од седам хиљада три стотине педесет динара купи од г. Тиће Марковића, овд. адвоката, за регулацију Страхињића бана улице, плац са зградама од слабог материјала, постојећи у тројанској улици бр. 7, у кварту дорђолском, који мери и граничи и то: с лица тројанском улицом и југо источне стране од коца 1 до коца 2 двадесет и осам метара и шесет сантиметара с леве северо-источне стране до имања Милана Капетанозића од коца 2, до коца 3 деветнаест метара и седамдесет и пет сантиметара са зачеља — северо-западне стране до Милана Капетановића од коца 3 до конца 4 десет метара и педесет сантиметара и до улице Страхињића бана од коца 4 до конца 5 осамнаест метара и тридесет и пет сантиметара и с десне — југо западне стране до имања Ђорђа Ђеме од коца 5 до коца 1 седамнаест метара и тридесет сантиметара, а има свега површине плаца са зградама пет стотина тридесет и један квадратни метар и осамдесет и осам квадратни десиметара, а који је г. Марковић купио од масе пок. Ракиће Кристића, бив. овд., на јавној лицитацији коју је одржао старалац исте масе на дан 25. септембра тек. године с тим да општина плати преносну таксу.

Издатак на исплату ове куповине и преносне таксе да се учине из партије бр. 1 расхода буџета регулационог фонда.

XXV

За остале предмете стављене на дневни ред за данашњу седницу и то: продужење претреса пројекта уредбе о трошарини града Београда; извештај одборског повериштва за оцену штете нанесене имању г. Урошевића нивелисањем Војводе Миленка улице; саопштење решења грађевинског одбора од 20. септ. т. г. Гр. О. Бр. 825, донесено на изјаву г. Ђорђа Соколовића, члана комисије, за преглед новонодигнутих зграда; избор тутора савиначке цркве; молба Илије Тирића, пуковника у пенсији, због иакнаде; молба Др. Демостена Николајевића због регулације; понуда Самуила Стевановића своје збирке оружја на откуп; молба грађана палилулског краја, да се уведе још једно место кметовског помоћника за палилулски крај за извиђење потрица; молба Марије Миленковић, сопственице дечијег забавишта и Марије Демур бабиће, за новчану помоћ; молба Миливоја Н. Јовановића, општ подинжињера, да се изbere за општ. инжињера; молба управитељице завода за васпитање и женски рад за помоћ у дрвима; молба Јарослава Безухе, ливца, да му се изда под закуп извесно општинско земљиште; предлог грађевинског одељења за регулисање Личанске улице; молба Јуле Пешиће удове, да јој општина прода на откуп један од својих плацева; тражење Милана Миловановића, б. дуванџије, на кнаде у земљишту; саопштење извешћа грађевинског одељења по предмету просецања нове улице између Таковске и Скопљанске улице; предлог грађевинског одељења, да се г. Милану С. Милосављевићу, општ. инжињеру, изда награда за вршење дужности управника водовода поред редовне му дужности; молба Вула Б. Бојовића, бакалина, да му се смањи закупна цена за општинску кућу у Таковској улици; саопштење решења трговачког и касационог суда по предмету преноса права експлоатације осветљења од друштва за осветљење на друштво за трамвaj,

извешће грађ. одељења да је поступило по решењу одбора од 23. III. 1901, АБр. 2428, по предмету регулисања Моравске и једног дела Босанске улице; и предлог суда за расходовање извесне суме коју је наплатио и упропастио б. општ. извршитељ Петар Јевремовић од Симе Лазаревића на име кријумчарске казне, одбор је решио:

Да се стави на дневни ред за идућу седницу.

РЕДОВНИ САСТАНАК

12. октобра 1901. г.

Председавао председник општине г. Милован Р. Маринковић. Присуствовали чланови суда г. г. Владимир Лапковић и Драгутин Симић. Од одборника били: г. г. Благоје Милошевић, Љуба Дојчиновић, Б. Н. Соколовић, Јанаћко М. Јанковић, А. Н. Кремановић, Младен Николић, Р. Драговић, Стојан Пајкић, Ћимљан Стојковић, Тодор Михаиловић, Н. Спасић, М. Клидић, Б. Митић, Васа Николић, Јован Петровић, Јован Јакић, Петар Новаковић, К. Н. Лазаревић, С. М. Веселиновић, Милутин Степановић, др. Јов. Ђурић, Ђим. Миленковић, М. Штрбина, д. Тадић, д. М. Ђорђевић, д-р. Воја Суботић, млађи и М. Савчић.

Деловођ, Мих. М. Марјановић.

I

Прочитан је записник одлука седнице држане деветог октобра тек. године и примљен без измена.

II

По прочитању акта одељака управе града Београда, АБр. 9424, 9426, 9439, 9455 и исследног судије првост. суда за варош Београд, АБр. 9454 и 9524, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио:

Да су му непознати: Никола Јевтовић, овд. посредник, Стеван Васић, овд. надничар, Марија Врбова, служавка; да су добри владања и добрих имовног стања, Коста Дада, овд. трговац, Јеротије Марковић, овд. кафеција и Јелена уд. поп Здравка Јовићића, и да је добрих владања и сиротног имовног стања, Јовица Милентијевић овд. зидарски раденик.

III

Председник износи одбору на мишљење молбу Јована Тотовића, бив. овд. богословија, којом тражи уверење о породичном односу.

По прочитању те молбе Ст.Бр. 2248, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцу може дати тражено уверење о породичном односу.

IV

Одборник г. Јанаћко М. Јанковић пита председништво: Је ли му познато, да су се пре неколико дана сударила лвоја трамвајска кола на прузи Калимегдан—Сава, услед искварених бремза, и да је услед тога судара и једно лице повређено. Ако му је познато, онда мисли ли председништво, да одреди комисију, да прегледа трамвајска кола и нареди друштву, да из саобраћаја искључи неисправна кола и тиме обезбеди живот публике, која се трамвајима вози или ће се друштву оставити и даље на волју да саобраћа са колима по све неисправним и по живот публике која се вози опасним.

Председник је одговорио, да му је предње познато по чувењу, а да на лицу места тада није био. Да је друштво по чл. 27. детаљних услова одређено под Б. уговора и одредбама кривичног законика одговорно за сваки несретан случај, проузрокован у време вожње непажњом особља друштвеног или због трамвајске конструкције. И да ће надлежна власт према друштву за овај случај употребити законе мере

као и до сада. Али како г. Јанковић доводи овај случај у везу са осталим питањима која се односе на трамваје и електрично осветљење то изјављује да ће сва та питања редом бити изнесена пред општ. одбор, чим се по истима претходно буде урадило шта је потребно, а на чему се живо ради, као што је већ једно од тих питања и изнесено пред одбор, а имено у тај. 20. дневног реда.

По саслушању тога одборник г. Јанковић и одбор задовољили су се овим одговором председника општине.

V

Одборник г. Милутин Степановић наводи, да је питање, које је г. Јанковић покренуо важно. То није први случај којим се утврђује неуређеност трамвајског друштва и да Бог не чува Србију до сада би нека трамвајска кола не само искочила из шина или се сударила него би чак и у Саву одјурила према ономе како се друштво слабо стара о сигурности трамвајског саобраћаја. Друштво ваља нагнати да вожња трамвајима буде сигурна. Није задовољан са одговором председника на питање одборника г. Јанковића и ако је уверен, да председник настојава, да се питања о трамвајима и електричном осветљењу што пре доведу у ред. Председник треба да има на своме столу забелешку, да је на реду, да се та питања имају расправити првенствено. Одборницима се сваког дана подносе жалбе на ова друштва, а уверен је, да и председник свакодневно исте добија. С тога треба живо настати и једном та питања како ваља расправити. Ако је председник заузет другим не, мање важним пословима, онда би требао да стави коме од кметова у дужност да исти најживље настане, да се питања о трамвају и електричном осветљењу што пре и како треба расправе.

Председник је изјавио, да општ. суд живо ради на тим предметима и да ће се исти изнети у скоро пред одбор.

Моли да се оставе та питања за коју од идућих седница, јер се рад по истима доводи крају, па ће се иста изнети пред одбор.

По саслушању тога одборник г. Степановић и одбор задовољили су се овим одговором председника општине.

VI

Одборник г. Манојло Клидић протестирује што друштва за трамвај и осветљење радовима на истим установама кваре калдрме и тротоаре и по свршеном послу не доводе их у ред.

Председник је одговорио да је општ. суд предузео кораке, да друштва за све ове радове траже од суда одобрење, па ће водити рачуна, да друштва по свршетку ових својих радова, доведу калдрму и тротоар у ред.

По саслушању тога одборник г. Клидић и одбор задовољили су се овом изјавом председника општине.

VII

Председник извештава одбор да је на дневном реду продолжење претреса пројекта уредбе о трошарини града Београда. Да је трговачко удружење учинило општ. суду једну представку која се на исти предмет односи и да је та представка упућена Управи општ. трошарине, да по истој прибави извесне потребне податке и спроведе их општ. суду ради проучења те представке.

С тога предлаже одбору да претрес пројекта уредбе о трошарини града Београда одложи, док општ. суд не добије означене податке и поменуту представку трговачког удружења не проучи.

По саслушању тога а после говора одборника г. Милутина Степановића, одбор је решио:

Да се усвоји овај предлог председника општине.

VIII

Председник извештава одбор, да је на дан 11. ов. месеца Јула Фондова путем јавне лicitације продавала имање Петра Петровића, овд. бравара, које се састоји из плаца постојећег у Београду на два ћоска на улицама: „Југовићевој, Љубичиној и Симиној,“ а који граничи и мери и то: са југо-западне стране лице Југовићеве улице мери ширине 35,80 м., са југоисточне стране лице — Љубичине улице мери дужине 53,95 м., са северо-источне стране лице Симиње улице мери ширине 35,95 и са северозападне стране до плаца српске државе, на коме је жандармеријска касарна мери дужине 53,80 м. и једне двоспратне зграде са два лица на Југовићевој и Љубичиној улици озидане од тврдог материјала, а која има око 20 одељења. Цео плац са зградом има површине 1932,46 кв. м.

Да су му г.г. чланови суда скренули пажњу на ту продају с тим, да би општина требала исто имање да лицитира и купи за смештај својих одељења и других установа за које општина даје зграде, док се не подигне општински дом. Да је после тога позвао одмах на договор тога дана по подне господу одборнике у близини општ. суда и пошто је саслушао њихово мишљење но тој ствари а после дужег обавештења нашао је, да је по општину корисно, да се означенено имање купи, тим пре што на истом постоји велико потраживање Управе Фондова, која ће општину примити за дужника, а куповна цена односно тај дуг ануираће се готово киријама које ће општина престати да плаћа смештајем својих одељења у ову зграду. Пошто је дошао до таквог закључка а у споразуму са члановима суда и кметовима, послао је општ. заступнику са кауцијом на исту лicitацију да означенено имање за општину лицитира и купи и овај је лицитирао и исто имање купио за рачун општине за две стотине хиљада динара у злату.

Извештавајући о томе одбор моли га да га на првом месту извини, што у тако кратком времену није могао за ову куповину известити одбор и добити његово одобрење. Даље моли одбор да свестрано оцени овај поступак суда и ако нађе, да је исти користан по општину одобри га.

По саслушању тога а после говора одборника г.г. Раденка Драговића који је противан овој куповини, г.г. Димитрија Ђорђевића и Николе Спасића који су за ову куповину, г. Милутина Степановића који у начелу нема ништа противу ове куповине ако би по општину била корисна или пошто не зна колики је приход иста зграда до сада доносила и колико би општина мање издавала на кирије кад у ову зграду смести своје одељење, то не може ни да цени је ли ова куповина корисна по општину или не, и тражи да председник изнесе те податке и г. Јоване Илкића, који је у опште противан томе, да општина, која је позвана да се стара о улепшању вароши купује старе зграде, али како се у купљењу зграду могу сместити општинска одељења одбрава ову куповину и најзад после обавештења које је председник дао на говор одборнике г. Милутина Степановића, — одбор је решио:

Одобрава се куповина напред описаног имања Петра Петровића, овд. бравара, које је општински суд купио за суму од две стотине хиљада динара у злату за општинску потребу преко општинског заступника на licitацији коју је обавила

Управа Фондова на дан једанаестог октобра тек. године за продају истог имања.

Овлашћује се општински суд, да кад ова продаја постане извршном регулише исплату куповне цене истог имања тако да Управе Фондова и приватни повериоци чија се потраживања налазе интабуисана на купљеном имању, до излицитиране цене приме општину за дужника.

IX

По прочиташу решења грађевинског одбора за град Београд од 20. септембра тек. године Гр. ОБр. 823 донесеног на изјаву г. Ђорђа Соколовића, члана комисије за преглед новоподигнутих зграда у току подизања истих, — одбор је решио:

Да се г. Ђорђу Соколовићу, члану комисије за преглед новоподигнутих зграда у току подизања истих, на терет буџетске партије на предвиђене потребе и расходе издаје на име дневнице по десет динара за сваки дан кад на позив општ. суда овај посао врши.

Ова дневница издаће му се и за оне дане до сада у које је овај посао на позив суда вршио после 13. августа текуће године кога је дана решењем суда од истог дана ГБр. 2245 за члана поменуте комисије одређен.

X

По прочиташу акта духовног суда епархије београдске, АБр. 8218 и 8681, којима са разлога у истима изнесених тражи, да општински суд са одбором одмах разреши од дужности до сада је туторе Св.-Савске цркве и на њихово место избере за туторе исте цркве лица предложене од свештеника исте цркве, — одбор је решио:

Да се решавање по овоме предмету одложи док комесар Главне Контроле, који је одређен за састав и преглед рачуна ове цркве којима рукују досадањи тутори, поверији му посао не сврши, како би се видело има ли се довољно узрока за смењивање досадањих тутора исте цркве, пошто им рок службовања још није истекао.

XI

По прочиташу молби Марије Делур, изнемогле дугогодишње варошке бабице и Марије Миланковић, дугогодишње учитељице дечијег забавишта, АБр. 6851 и 8979, — одбор је решио:

Да се молитељицама издаје из општинске касе на терет буџетске партије за издржавање варошке сиротиње на име издржавања по тридесет динара месечно почев од првог октобра текуће године.

XII

По прочиташу акта грађевинског одељења, АБр. 8945, којим спроводи суду молбу Миливоја А. Јовановића, општ. подинжињера, којом моли да се утврди за општинског инжињера, пошто је положио инжињерски испит, — одбор је решио:

Да се Миливој А. Јовановић, општински подинжињер, утврди за општинског инжињера, са платом коју је до сада имао а која ће му се даље издавати из исте буџетске партије из које ју је до сада примао, пошто је инжињерски испит положио, а ако г. министар грађевина у смислу тач. 10. чл. 66. зак. о устројству општина и општ. власти одобри ово утврђење г. Јовановића за општинског инжињера.

XIII

По прочиташу молбе Милеве К. Јорговићке, управитељице завода за власништво и женски рад, АБр. 8953, којом са разлога у истој изнесених, моли, да се њеном заводу изда помоћ у дрвима за наступајућу зиму, одбор је решио:

Да се ова молба као неумесна одбаци.

XIV

По прочиташу молбе Јарослава Безухе, овд. ливца, АБр. 9192, којом моли општину, да му изда под закуп своје земљиште где је сада општ. камени мајдан испод болнице за душевне болести за подизање ливнице гвожђа и метала а по годишњу закупну цену од шесет динара, — одбор је решио:

Да се ова молба као неумесна одбаци.

XV

По прочиташу молбе Милана Миловановића, бив. дуванџије, АБр. 8895, којом са разлога у истој изнесених тражи, да му општина даде накнаду у своме земљишту за кућу и плац, који су његовом оцу Миловану Ђорђевићу одузети за општу потребу у 1834 години; као и по прочиташу мишљења општинског заступника по истом предмету, АБр. 8980, — одбор је решио:

Да се ова молба као неоснована одбаци.

XVI

По прочиташу акта грађевинског одељења АБр. 9418, којим спроводи суду предрачуне за нивелисање и калдрмисање Варош-капије — раскрнице Поп Лукине улице са улицама: Косанчићевим венцем, Златарском, Богојављенском, Иваном Беговом, Топличиним венцем и Космајском улицом, — одбор је решио:

Одобраша се општинском суду да може у овој и идућој години на терет вишке трошаринских прихода по добивеном за то надлежном одобрењу г. министра финансија утрошити суму од двадесет и пет хиљада осам стотина педесет динара и девет пари дин. за нивелисање и калдрмисање Варош капије — раскрнице Поп Лукине улице са Косанчићевим венцем, Златарском, Богојављенском, Иваном Беговом, Топличиним венцем и Космајском улицом као извесног дела истих улица.

XVII

По прочиташу молбе Вула Бојовића, бакалина, АБр. 8923, којом моли, да му се смањи закупна цена од 1571,50 динара на 1200 динара годишње за општинску кућу у Таковској улици коју под закуп држи, с тога што се извесна одељења исте не могу употребљавати због влаге; као и по прочиташу извеса економног одељења по истом предмету, АБр. 9036, — одбор је решио:

Да се решавање по овом предмету за сада одложи и да нареди грађевинском одељењу, да на лицу места извиди постоји ли доиста влага у овој општ. кући и може ли се иста, ако постоји и на који начин одклонити и шта би то општину коштало, па кад то буде учињено да се овај предмет понова врати одбору на решење.

XVIII

По прочиташу решења првостепеног београдског трговачког суда од 12. маја тек. године Бр. 8193, које гласи:

1. Да се општина вароши Београда као слабија страна упитају преноса уговора између општине београдске и безименог друштва

за електрично осветљење на безимено друштво трамваји града Београда упути на редован спор и истим докаже: да безимено друштво за осветљење Београда нема право, да пренесе уговор између општине и истог друштва о електричном осветљењу на безимено друштво трамваји града Београда. Парници да поведе код надлежног суда у року од педесет дана по пријему овога решења а по поведеној парници да поднесе суду доказ, иначе ће суд по истеку тога рока, без обзира на њено неодобрење потврде овог преноса сходно члану 61. уговора исти потврдити; као и по прочиташу решења касационог суда од 27. септембра тек. године Бр. 7255, којим по жалби општине београдске одобрава напред поменуто решење првостепеног београд. тргов. суда, као и по прочиташу извеса општинског заступника по истом предмету, АБр. 9319, — одбор је решио:

Примају се к знању ова решења првостепеног београдског трговачког суда и касационог суда.

Да општина ову парницу на коју се истим решењима упућује не подиже пошто према мишљењу општинског заступника на акту АБр. 4825/901 није сигурна да ју може добити.

XIX

По прочиташу извеса грађевинског одељења, АБр. 9119, — одбор је решио:

1. Да се у цељи регулације камени чке улице процени како оно земљиште и зграде Браће Поповића, које им се за регулисање исте улице има одузети тако и оно општинско земљиште, које лежи пред тим њиховим имањем са стране моравске улице;

2. Да се у цељи регулисања босанске улице пред имањем Ристе Параноса имању истог кад зграду буде подизао дода без накнаде двадесет и седам квадратних метара и педесет квадратних десиметара општинског земљишта, пошто на то има права по тач. чл. 30. грађевинског закона;

3. Да се у цељи регулисања босанске улице пред имањем масе И. Параноса процени како оно земљиште исте масе које се у тој цељи има од исте одузети, тако и оно општинско земљиште, које се томе масеном имању у истој цељи има додати.

4. Да се у цељи регулисања босанске улице пред имањем Алексе Новаковића, адвоката, процени онај део земљишта и зграда истог имања који се у тој цељи има одузети.

5. Да се четири општинска празна плаца, који леже пред имањима Ристе Параноса, И. Параноса и Алексе Новаковића са стране моравске улице изложе продаји путем јавнеlicitације.

XX

За остале предмете стављене на дневни ред за данашњу седницу и то извеса одборског повериштва за оцену штете нанесене имању Уроша Благојевића, учитеља у пензији нивелисањем улице Војводе Милена; молба Илије Ђурића, пуковника у пензији, због накнаде; молба Др. Демостена Николајевића, због регулације у вези са молбом Ђорђа Р. Одавића, трговца по истом предмету; понуда Самуила Стевановића своје збирке оружја на откуп; молба грађана палилулског краја, да се уведе још једно место кметовског помоћника за палилулски крај за извиђање потрица; предлог грађев. одељења за регулисање личанске улице; саопштење

извеса грађев. одељења по предмету просецања нове улице између улице таковске и скопљанске; предлог грађев. одељења да се Милану С. Милосављевићу, општ. инжињеру изда награда за вршење дужности управника управе водовода поред редовне му дужности; предлог суда за расходовање извесне суме коју је наплатио и упропастио бив. општински извршитељ П. Јевремовић од Симе Лазаревића на име криумчарске казне; молба Јована Ђорђевића због закупа плаца регулационог фонда и предлог суда за одобрење накнадног кредита на потребе административне, рачунске техничке, књиговезачке, и претплату новина, — одбор је решио:

Да се ставе на дневни ред за идућу седницу.

РЕДОВНИ САСТАНАК

16. октобра 1901. г.

Председавао председник општине г. Милован Р. Марковић. Присуствовали чланови суда г. Владимира Јаковић и Драгутин Симић. Од одборника били: г. г. Т. Соколовић, Дамјан Стојковић, Благоје Милошевић, Богоје Јовановић, Коста Др. Ризић, Тодор М. Јаковић, Јанајко М. Јанковић, А. Н. Кремановић, Н. Спасић, Мих. Михаиловић, Милутин Ј. Вожић, Ђ. Димитријевић, Петар Новаковић, Атанасије Петровић, Спасић Илић, М. Клидић, Ђ. Митић, Васа Николић и др. Војислав Суботић, млађи.

Деловођ, Мих. М. Марјановић

I

Прочитан је записник одлука седнице држане дванаестог октобра тек. године и примљен без измена.

II

По прочиташу акта Управе града Београда АБр. 9556 којим тражи уверење о владању и имовном стању Цветка Савчића, овд. трговца, — одбор је изјавио:

Да је Цветко Савчић, овд. трговац, доброг владања и средњег имовног стања.

III

Председник износи одбору на мишљење молбу Љубице Павловић, удове, којом тражи уверење о породичном односу.

По прочиташу те молбе Ст.Бр. 2092, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молитељки може дати тражено уверење о породичном односу.

IV

Одборник г. Раденко Драговић, наводи, да је пре неколико година на аустријској страни близу жељезничког моста неко поставио једну плаћу, чиме је одбијена вода на нашу страну и на шој обали нанесена грдна штета. Сад пак види, да опет неки људи спуштају у Саву на томе месту неке предмете, услед чега ће се вода још више одбити на нашу страну тако да ће и трећи стуб поменутог моста рачунећи од аустријске стране ускоро остати на суву.

Пита председништво је ли му то познато и мисли ли председништво шта по тој ствари предузимати.

Председник је одговорио, да му је то не познато, али да ће о томе известити надлежне како би предузели шта је потребно. По саслушању тога, одборник г. Драговић и одбор заједно су се овим одговором председнику општине.

V

Одборник г. Ђокија Димитријевић наводи, да је димничар у кварту дорђолском својим неутрним поступцима у обављању димничарског посла превршио еваку меру. После сваког чињења димњака затвара их разним предметима, тако да би га после тога дотични сопственик

зграде морао звати да димњак пали пошто се димничару то наравно боље рентира, јер му се за паљење димњака мора платити много више него ли за чишћење.

Многи грађани жалили су се на овакву радњу овога димничара кварту дорђолском, али их је исти кварт упутио на општину, јер вели у закону није предвиђено, да полиц. власт може димничара за овакву радњу казнити, а међу тим је општина истог тамо поставила те је она у праву да га за то казни па и смени.

Моли председништво да предузме потребне мере да се оваквој радњи овога димничара ставе на пут и грађани тога кварта ослободе овога глобљења од стране димничара.

Председник је одговорио, да се до сада општинском суду противу поменутог димничара нико није жалио; да је општински суд увек готов да на жалбу сваког грађанина поступи са дотичним димничаром по постојећим правилима. Моли господина одборника, да грађане, којима овај димничар на тај начин наноси штету, упути општинском суду на жалбу а општински ће суд одмах по тим жалбама предузимати против истог димничара строге мере, које му по постојећим правилима на расположењу стоје, те да такву радњу димничара одмах сузбије.

По саслушању тога, одборник г. Димитријевић и одбор задовољили су се овим одговором председника општине.

VI

Одборник г. Коста Д-р Ризнић, наводи, да му се рибари на Краљевом тргу свакодневно жале што им општински суд нити поставља чесму на тргу у близини њихових вадова, нити њихову молбу зато износи одбору на решење.

Пита председништво како стоји та ствар.

Председник је одговорио, да доиста постоји молба рибара за означену чесму, али да та молба не подлежи расматрању општ. одбора, са чега се и неће износити пред одбор, већ да подлежи расматрању општинског суда, који има да оцени оправданост исте и учини по истој шта је потребно и сходно закону. Међутим на поменутом тргу постоји већ једна јавна чесма којом се рибари и остали који на пијаци раде служе.

По саслушању тога одборник г. Ризнић и одбор задовољили су се овим одговором председника општине.

VII

Одборник г. Коста Д-р Ризнић пита председништво: води ли ко од стране општинског суда рачуна о Краљевом тргу, јер исти сад изгледа као станиште цигана чергаша услед оних колеба и шатра, које су на истом тргу у кратко време постављене.

Председник је одговорио, да су предузете мере за одржавање чистоће и реда на поменутом тргу и да се та ствар већ од 4. септембра ове године налази пред државном влашћу. Нада се да ће се иста ускоро решити новољино.

По саслушању тога одборник г. Ризнић и одбор задовољили су се овим одговором председника општине.

VIII

Одборник г. Михаило Михаиловић наводи да је раније решено да пиљари имају на тргу тезгере, на којима ће држати своје еспане, док међу тим види да они онако по досадањем начину држе животне намирнице на калдрми где се лако могу загадити.

Сем тога наводи да су пиљарице раније биле у реду, а да су се сада забиле на једном месту, тако да је публици онемогућен пролаз.

Тражи прво да се види за што се те тезге не употребљавају а друго да се пиљарице уреде.

Председник је одговорио, да ће извидети ту ствар и учинити шта је потребно.

По саслушању тога одборник г. Михаиловић и одбор задовољили су се овим одговором председника општине.

IX

Одборник г. Милутин Божић наводи, да је дosta одавно решено, па и потребан кредит одобрен, да се тротоар на Теразијама код трамвајске чекаонице прошири. Сем тога, да је г. министар грађевина давно одлучио, да се у интересу саобраћаја који је на томе месту веома жив, та трамвајска чекаonica премести, па је чак општинском суду био и рок за то остављен па ипак по тој ствари ни до данас није ништа урађено, већ се публика и данас нарочито кад је рђаво време гуши на томе месту тако да ће очи кишобранима да повади.

Да би се то отклонило, тражи да се како тротоар на томе месту прошири, тако и да се поменута чекаonica премести што скорије.

Председник је одговорио, да односно проширења тротоара на поменутом месту, не дели то мишљење, да исти треба проширавати једно с тога, што на томе месту има четири тротоара па публика може комотно да прође другим којим тротоаром а не мора да се гура оним пред чекаonicом, а друго и с тога, што би се проширењем тротоара сузила баптица на истом месту. Сем тога ускоро ће се коњска вучка на свима трамвајским пругама заменити електричном и онда ће се тек моћи ценити је ли потребно проширење тротоара на означеном месту.

Што се тиче премештања поменуте трамвајске чекаонице друштво није вољно да учини то о свом трошку с тога што је њему за ту чекаоницу одредила место општина и кад општина тражи измештај исте онда је дужна и трошак за то да сноси.

Најзад и потреба премештања исте чекаонице може се оценити тек пошто се коњска вучка замени електричном; с тога моли да се са решењем тога питања причека док се поменуто не изврши. И сам директор друштва у приватном разговору изјавио је да ће друштво исту чекаonicу премести ако по извршеној замени коњске вучке са електричном то буде потребно.

Одборник г. Божић остаје и даље при томе да поменуту чекаonicу ваља преместити а тротоар проширити па ма и општина трошак око премештања исте чекаонице поднела, јер то неће стати око 300 динара.

По саслушању тога одбор је примивши и знају ове изјаве одборника г. Божића и председника решио:

Да се пређе на дневни ред.

X

Председник извештава одбор, да је општински суд решењем својим од 15. ов. м. АБр. 9572, да цена хлебу за другу половину месеца октобра тек. год. т.ј. од 16 истог месеца искључно буде двадесет и четири паре динарске по килограму, а хлеб да се продаје по двадесет и пет паре дин. у тежини од 1042 грама.

По саслушању тога и по прочитњу поменутог решења суда, одбор је решио:

Да се којефицијенат који је до сада био десет, а који се додаје средњој цене шпенице при одређивању цене хлебу смањи на девет и да се према овако смањеном којефицијенту одреди цена хлебу за другу половину месеца октобра тек. године рачувне од 18. истог месеца искључно.

Да општински суд издејствује од Управе града Београда одобрење о томе да се хлеб може продавати у будуће на варошким пијацама као и остale животне намирнице а сем тога да ступи са Управом града у споразум, да иста одобри да се допусти слободно мешење и продаја хлеба, па о добивеном резултату да се извести одбор, а док се то не сврши да се цена хлебу одређује на досадањи начин са којефицијентом девет.

XI

Председник извештава одбор, да је Управа општинске трошарине прибавила нужне податке по представци трговачког удружења односно наплате трошарине за општину београдску и извршила потребне прорачуне.

С тога моли одбор, да из своје средине избере ужи одбор, који ће са председништвом проучити поменуту представку трговачког удружења.

По саслушању тога, — одбор је решио:

Да ову представку трговачког удружења са председништвом проучи ужи одбор, у који да уђу одборници: г.г. Коста Др Ризнић, Тодор Мијаиловић, Стеван Веселиновић, Никола Спасић и Ђока Димитријевић.

Рад овог ужег одбора биће пуноважан кад седници истог присуствују сем председништва три члана одбора.

XII

По прочитању акта грађевинског одељења, АБр. 8990, а на предлог одборника г. Милутина Божића, одбор је решио:

Да се Милану С. Милосављевићу, општинском инжињеру, који је поред редовне дужности вршио и дужност управника општинског водовода за време од 20. маја па до првог септембра тек. године изда за то на име хонорара пет стотина динара на терет буџетске партије на плату управника водовода.

XIII

На предлог општинског суда, АБр. 9374, — одбор је решио:

Одобрава се за ову годину накнадни кредит у пет стотина динара на буџетску партију бр. 79 расхода „на потребе административне, рачунске, техничке, књиговезачке и претплату новина“, пошто буџетом одобрени кредит и раније одобрени кредит за ову годину на ову цељ за толико неће достићи.

Издатак овај да се учини на терет општинске готовине по добивеном за то надлежном одређењу г. министра финансија.

XIV

Попрочитању молбе Јована К. Ђорђевића, овд. бакалина, АБр. 9332 и извештаја економног одељења по истом предмету, АБр. 9376, — одбор је решио:

Да се општински плац регулационог фонда у Господар Јевремовој, — пређе Ивковој — улици изда под закуп досадањем закупцу истог Јовану К. Ђорђевићу, овд. бакалину, по досадању закупну цену од шесет динара годишње и под досадањим погодбама, а за време од првог новембра ове године па док општински суд не нађе за потребно, да му закуп истог плаца одкаже.

XV

По прочитању извештаја грађевинског одељења, АБр. 8489, по молби Илије Кирића, пуковника у пензији, којом тражи да му општина изда накнаду у земљишту зато што му је по-грешно издата тапија од стране општинског суда и за то што је приликом регулисања свога имања уступио за улицу Браће Недића и Кумановску од свога земљишта 198,58 кв. м. као и по прочитању ранијих акта овога предмета одбор је решио:

Да се овај предмет упути општинском заступнику, да га размотри и изјави своје мишљење о томе: је ли ово тражење милица и у колико на закону основано, па по том да се исти предмет врати одбору на коначно решење.

XVI

По прочитању извештаја грађевинског одељења, АБр. 8868, по молби Dr. Демостена Николајевића, физика Управе града Београда, АБр. 7114 од ове године, којом моли, да се изврши пројектована регулација на његовом имању постојећем у Душановој улици спрам мале пиваре; као и по прочитању молбе Ђорђа Р. Одавића, овд. трговца, АБр. 9428, којом изјављује да ће ако се на имању Dr. Демостена Николајевића, физика Управе града Београда, постојећем у Душановој улици спрам мале пиваре изврши регулација у току ове године уступити општини без икакве накнаде од свога имања које се граничи овим имањем Николајевића, простор, који би новопросечена улица од тог његовог имања заузела, — одбор је решио:

Да се усвоји како молба Dr. Демостена Николајевића под АБр. 7114 од ове године тако и ова молба Ђорђа Р. Одавића и да се земљиште Dr. Николајевића које му се за рад извршења ове регулације има одузети процени сходно грађевинском закону за вар. Београд, имајући у виду то, што имање истог овом регулацијом добија још једно лице услед пресецања нове улице, па процена истом са општи и даље надлежно поступити.

XVII

Председник извештава одбор, да је Петар Јевремовић, бив. општински извршитељ, у години 1894 наплатио од Симе Лазаревића, овд. бакалина, шест стотина деведесет динара и осамдесет пара динарски, на које је плаћање Лазаревић био осуђен за унесени гас у трошарински рејон на кријумчарски начин, па наплаћени новац не предао општинској каси већ утјао.

Да је Јевремовић по том за ову и остале злоупотребе почињене у општинској служби оптужен и осуђен. Да је досуђену му казну издржао, али да се пресуда којом је осуђен није имала од када извршила по грађанској части.

С тога предлаже да се ово потраживање општинско од Јевремовића огласи за пропало и по књигама расходује.

По саслушању тога и по прочитању односних акта АБр. 8893, — одбор је решио:

Да се сума у шест стотина деведесет динара и осамдесет пара дин. колико је Петар Јевремовић, бив. овоопштински извршитељ, наплатио од Симе Лазаревића, овд. бакалина, на име кријумчарске казне, па упропастио, огласи за пропало општинско потраживање и као такво расходује, попут се од Јевремовића нема од када наплатити.

XVIII

Председник износи одбору на решење по нуду Самуила Стевановића, АБр. 8704, којом нуди општини на откуп своју збирку старинског оружја, слика и бронзе. Постоје прочитана ова понуда и ранија акта истог предмета, одборник г. Тома Михаиловић, неће да цени вредност ове збирке, јер је она утврђена од стручњака. Питање је, да ли општина може имати задатак да прикупља старине или је то дужност државе. Налази да је то ствар државе и да се тај посао има вршити по извесном програму. Није у начелу, да општина откупи ову збирку, јер ће јој се непрестанце подносити такве понуде, а општина с обзиром на остале потребе не располаже и средствима на овакве цељи.

Одборник г. Никола Спасић слаже се са предговорником.

Одборник г. Васа Николић неће да се упушта у расправу тога питања чија је дужност, да прикупља овакве старине, али као Србija не може да допусти, да те ствари оду на страну, јер не може ни по коју цену да допусти да пушка Главашева која је пре толико година прва пукла на српске душмане, оде у руке странаца. Гласаће за откуп.

Одборник г. Јанак Јанковић за откуп је али се боји да се исте ствари немају где сместити.

Одборник г. Манојло Клидис за откуп је само оних предмета који за нас Србе имају вредности.

Одборник г. Ђока Митић је за откуп, јер је понуђач исту збирку био једном продао на страну, па је од тога одвраћен и обећано му да ће је општина откупити.

Одборник г. Раденко Драговић налази да општина није позвана да одкупљује ове старине већ о томе има да се брине држава. Није за откуп јер налази, да општина нема за то средства. Тражи да се преко ове понуде пређе на дневни ред.

Одборник г. Михаило Михаиловић је за откуп само оних предмета који су за нас од вредности.

Одборник г. Стеван Веселиновић неће да се упушта у оцену тога, да ли се је понуђач обраћао држави за откуп ове збирке или не. Можда се је понуђач обраћао држави али да му иста са оправданих разлога није могла понуду усвојити. Питање је сада, да ли општина сме да пусти да ове старине оду на страну. Сла же се са одборником г. Николићем, да општина ни по коју цену не сме то допустити. Јер ако се то допусти ми ћемо за овим старинама у своје време трчати, као што то данас чинимо за нашим старим рукописима и ми се радујемо кад можемо да улучимо прилику, да их прегледамо и из истих забележимо оно што је по нас од важности. Одлучно је за то да се ова збирка не испусти.

Одборник г. Коста Др. Ризнић са гледишта финансијског у начелу је противан куповини ове збирке. Могао би још и да се сложи са гледиштем одборника Клидиса, кад би општина расположила дољним средствима за то али кад узме у обзир, да је општини за извођење пред стоећих јој радова преко потребна свака пара онда не може да усвоји ни предлог г. Клидиса.

Тражи, да се с тога преко ове понуде пређе на дневни ред.

Одборник г. Ђока Џимишићевић имао је прилике да види на страни да све општине имају своје збирке старије. С тога је за откуп ове збирке ако општина има за то финансијске могућности.

Одборник г. Милутин Божић у начелу је за откуп ове збирке јер у страним земљама постоје чак и закони којима се забрањује изношење старија из земље. А што се тиче цене предлаже, да се из одбора избере ужи одбор, који би се са понуђачем погодио.

Одборник г. Михаило Михаиловић предлаже да се из одбора избере ужи одбор који би имао од понуђених ствари побележити оне које за нас имају вредности и споразумети се са понуђачем односно цене тих ствари.

Одборник г. Стојан Пајкић прегледао је ову збирку и мишљења је да је целокупну вала откупити.

Одборник г. Ђорђе Соколовић је или за откуп целе збирке или да се ништа не откупљује.

Председник општине наводи да ово питање није ново за општину, оно је можда ново за поједину господу одборнике. Ви сте саслушали мишљење стручњака, који су оцењивали вредност ове збирке, то сутако уважене личности чијој се оцени мора апсолутно веровати.

Најтеже је овде питање финансијско стање општине. Али сматра да би се откупом ове збирке учинио моментално један издатак, којим општина не би отуђила ништа од своје имовине, већ би јој та збирка била једна тековина. Извесна сума готовога новца претворила би се у покретну општинску имовину готово много веће вредности.

У програму за подизање општинског дома предвиђена су и одељења за општински музеј. Музеји су установе, којима се подстиче код омладине родољубље и познавање прошлости својих предака. Све престонице имају те установе и с тога ми не смејмо допустити да Београд у томе чини изузетак. Ако се ви решите да ову збирку откупите за општину, општина би само тим заменула једну своју имовину другом.

Одборник г. Тодор Михаиловић тражи да понуђач ако му се ова збирка откупи документује, да су предмети, који је састављају доиста били својина оних лица како се у понуди назначује.

По саслушању свега тога, — одбор је решио:

Да се ова понуда усвоји и да се понуђена збирка старинског оружја слика и бронзе откупи за општину.

Да куповину са понуђачем закључи ужи одбор у који да уђу одборници г.г. Милутин Божић, Никола Спасић, Коста Др. Ризнић, Манојло Клидис, Стеван Веселиновић и председник општине, а да се умоли и г. Михаило Валтровић, проф. Вел. Школе и чувар народног музеја, да би извеле овоме одбору давати потребна објашњења па кад овај одбор погодбу закључи, онда да се о томе извести одбор ради одобрења потребног кредита за исплату.

XIX

За остале предмете стављене на дневни ред за данашњу седницу и то: продужење претреса пројекта уредбе о трошарини града Београда; извештај одборског повериштва за оцену штете нанесене имању Уроша Благојевића нивелисањем Војводе Миленка улице; молба грађана палилулског краја, да се уведе још једно место кметовског помоћника за палилулски крај за извиђање потрице; саопштење извештаја грађ. одељења по предмету просецања нове улице између таковске и скопљанске улице; предлог грађев. одељења за регулисање личанске улице, молба задруге жељезничког особља за ослобо-

www.unilib.rs
ћење трошарине на дрва; молба Стевана Ђ. Луковића, почасног ќенерала, због регулације и извешће управе водовода по предлогу исте, да се индустријски заводи ван варошког рејона споје са водоводом за случај пожара, — одбор је решио:

Да се ставе на дневни ред за идућу седницу.

Грађанству вароши Београда

Пошто наступају зимски дани, када код појединача, који имају неисправну инсталацију водовода, наступа замржавање а услед тога и прскање цеви — те се тиме штети и сопственик и Управа водовода — то се препоручује сваком да своју инсталацију снабде са зимском славином, како му се никад не би могла вода у чесми смрзнути. Управа оставља за ово сопственицима времена до 15 новембра, да инсталације у ред доведу, а тада ће бити ревизија и где се нађе инсталација неисправна Управа ће обуставити воду, док се инсталација не доведе у ред.

Од Суда Општине Београдске 25. октобра 1901 год., АБр. 9661, Београд.

ОБЈАВА

На дан 17. Новембра тек. год. од 2 до 5 сати после подне, држаће се у канцеларији економног одељења суда општинског јавна усмена лицитација за пренос угља и осталих водоводних потреба на Беле воде.

Кауција се полаже при лицитацији у 500 динара у готовом новцу или у срп. држав. хартијама од вредности.

Ближи услови могу се видети у канцеларији економног одељења суда општинског сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране суда општине београдске 27. Октобра 1901 год., АБр. 10012, у Београду.

ОБЈАВА

Суд општине београдске, на основу решења одбора општинског од 18. септембра тек. год., АБр. 8417, на дан 30. октобра т. г. пред или у кафани званој „Код бандиста“, у Скадарској улици, продаваће путем јавне усмене лицитације празан плац регулационог фонда који постоји на углу Симине и Скадарске улице, који граничи и мери и то:

Са јужне стране Скадарском улицом 12·40 м., са западне стране Симином улицом 46·10 м. са источне стране до имања г-ђе Јелене Протиће 49·15 м. и са северне стране до имања г-ђе Јелене Протиће 6·00 м. Површина овога плаца износи 425·80 м., Четири стотине двадесет и пет квадратних метара и осамдесет квадратних дециметара.

Продаја ће почети у 8 часова пре подне а трајаће до 5 часова после подне.

Кауција се полаже пре почетка лицитације у 500 динара у готовом новцу или у срп. држав. хартијама од вредности.

Ближи услови могу се видети у канцеларији економног одељења суда општинског сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране суда општине београдске, 29. септембра 1901. год., АБр. 8417, у Београду.

О ГЛАС

На дан 19. Новембра тек. год. пре подне од 9—12 часова држаће се у грађевинском одељењу општине београдске јавна усмена лицитација за израду нове зграде за дезинфекцију на западном Врачару.

Предрачунска је цена дин. 15.890·09, а кауција 1.800 дин.

Позивају се предузимачи да дођу и лицитирају.

Накнадне понуде после лицитације неће се примати.

Из грађев. одељења општине београдске, 12. октобра 1901 год. ГБр. 2661.

О ГЛАС

На дан 24. Новембра тек. год. пре подне од 9—12 сати држаће се у Грађевинском одељењу општине београдске офертална лицитација за израду проширења филтара на Белим Водама.

Предрачунска је цена 18.402·86 динара, а кауција 2800 динара.

Накнадне понуде неће се примати.

Из Грађев. одељења општине београдске, 12. октобра 1901 г. ГБр. 2694.

ОБЗНАНА

Члан 1. правила за јавне забаве у општини београдској која су прописана од суда општине београдске 1. августа 1893. г. АБр. 4344 и од надзорне власти одобрена гласи: „Свако лице или удружење, које жели давати у општини београдској какву год било забаву, дужно је пријавити се Управи вароши Београда и од ње добити допуст за ову. У овом допусту назначиће се, да се је молилац обвезао, да ће се према овим правилима владати и њима прописану таксу уредно општини плаћати“ а чл. 9. истих првила гласи:

„Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве допусти да у његовом локалу какво лице даје представе и друго томе подобно, а не увери се, да је дотично лице поред допуста добивеног од Управе вароши Београда и општини таксу платило, биће одговоран општини за неплаћену таксу а поред тога и кажњен по § 326. крив. закона.“

Суд општине београдске приметио је, да се поједини сопственици и закупци локала, где се дају јавне забаве не придржавају ових прописа правила већ да допуштају да у њиховом локалима поједина лица дају представе и друго томе подобно, као и да допуштају свирачима да у њиховим локалима свирају не уверавајући

се предходно да је дотично лице поред допуста добивеног од Управе вароши Београда и општини платило прописну таксу, па с тога овим наређује:

Да се сви сопственици или закупци локала где се дају јавне забаве најстројије придржавају ових прописа поменутих правила ако не желе искусити последице прописа поменутих правила.

Од суда општине београдске 24. августа 1901. г. АБр. 7904 Београд.

ОБЈАВА

Суд ово-општински извештен је да многи овд. мајстори — инсталатори водоводни — не придржавају се прописних правила и услова на које су подписаны сви они, који имају права на те радове.

Осим овога има их и таквих мајстора, који немају права нити дозволе од Управе водовода да могу радити инсталације водоводне.

Па како су у многим овдашњим зградама врло хрђаво и неправилно направљене или оправљене инсталације водоводне, усљед чега се зими замрзне вода у истима или при јачој топлоти брзо се вода загрева, или вода безкорисно отиде у земљу због покварене инсталације, а то све бива на штету сопственика зграда, и на штету водовода, то суд општ. београдске даје на знање овдаш. грађанству, да нико и никакове радове ни једном мајстору за направу или оправу водоводних инсталација не издаје без предходног знања и одобрења Управе водовода, нити да исплаћује извршене радове, док исте Управа водовода не прегледа и не одобри.

За пријаве, одобрења и прегледе никаквих радова на водоводној инсталацији Управа водовода не наплаћује никакове таксе.

Од суда општине београдске, 19. септембра 1901 год., АБр. 8716, у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Гробарина:

Гроб за дечу до десет година дин. 6 и дин одржавање свега дин. 7.—.

Гроб за одрасле д. 10 и 2 за одржавање свега д. 12.—. Мала зидана гробница дин. 550 и 10 дин. одржавање, свега дин. 560.—.

Велика зидана гробница III реда дин. 983·52 и 15 дин. одржавање, свега дин. 998·52.

Велика зидана гробница II реда дин. 1084·32 и 15 дин. одржавање, свега дин. 1099·32.

Велика зидана гробница I реда дин. 2000 и 15 дин. одржавање, свега дин. 2015.—.

Ова такса плаћа се за гробове мале и велике за 10 година, а за гробнице за 50 година, такса одржавања плаћа се сваке године. Ко за пет година узастоше ову таксу не плати губи право на гроб, па био прост гроб или гробница Положена такса пропада у корист касе гробља, а гроб или гробница припада општини.

Такса одржавања плаћа се потпуно, ма се гроб или гробница, у које било добра године, узео у службеност.

II. Пражњење помијара и нужника:

а) Од кубног метра — — — — 6.— д.

б) Од акова — — — — 0.30 д.